

Міністерство освіти і науки України
Державний торговельно-економічний університет
Факультет міжнародної торгівлі та права
Кафедра філософії, соціології та політології

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

Європейська кредитно-трансферна система (ЄКТС)

Галузь знань	С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»
Спеціальність	С5 «Соціологія»
Освітня програма	«Діджитал соціологія»
Освітній ступінь	«магістр»

3. Освітня програма

ПРОФІЛЬ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

1 – ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ	
Повна назва ЗВО та структурного підрозділу	Державний торговельно-економічний університет Факультет міжнародної торгівлі та права Кафедра філософії, соціології та політології
Рівень вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Другий (магістерський) рівень вищої освіти Кваліфікація – Магістр з соціології
Галузь знань	С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини
Спеціальність	С5 Соціологія
Назва освітньої програми	Діджитал соціологія
Обмеження щодо форм навчання	Обмеження відсутні
Відповідність стандарту вищої освіти МОН України	Відповідає стандарту вищої освіти МОН України (наказ № 14 від 05.01.2021)
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Диплом магістра, одиничний. Обсяг освітньо-професійної програми – 90 кредитів ЄКТС. Нормативний строк підготовки 1 рік 4 місяці
Наявність акредитації	Сертифікат про акредитацію №9342, дата видачі 28.11.2024, дійсний до 01.07.2030 р., виданий Національним агентством із забезпечення якості освіти.
Цикл, рівень вищої освіти	НРК України – 7 рівень, FQ-EHEA – другий цикл, EQF-LLL – 7 рівень
Передумови вступу на освітню програму	Освітній ступінь бакалавра (6 рівень НРК) або вищий рівень
Мова(и) викладання	Українська
Термін дії освітньої програми	До затвердження нової редакції освітньо-професійної програми
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	https://knute.edu.ua/
2 – МЕТА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ	
Надати якісну вищу освіту з широким доступом до працевлаштування. Підготувати конкурентоспроможних кваліфікованих професіоналів із особливим інтересом до здійснення соціологічної, аналітичної та прогностичної діяльності, готових до динамічних змін у суспільстві, постійного самовдосконалення та збагачення власного професійного досвіду. Формування особистості, здатної на основі здобутих інтегральних, загальних (інструментальних, міжособистісних, системних) та фахових компетентностей успішно розв'язувати складні задачі і проблеми дослідницького, прикладного та/або інноваційного характеру у сфері суспільних відносин та соціології.	
3 - ХАРАКТЕРИСТИКА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ	

Предметна область
Об'єкти вивчення: соціальні відносини та взаємодія; особистість, соціальні групи, спільноти та суспільства; соціальні явища та процеси; громадська думка; культура; <i>інформаційне суспільство</i>; соціальні інститути; соціальні структури та нерівності; соціальні зміни та впливи; соціальні проблеми та конфлікти в соціумі на локальному, регіональному, національному та глобальному рівнях, <i>інформаційні технології, діджиталізація</i>. Цілі навчання: підготовка фахівців, здатних розв'язувати складні задачі і проблеми соціології дослідницького, <i>прикладного</i> та/або інноваційного характеру. Теоретичний зміст предметної області: соціальні відносини та взаємодія; особистість, соціальні групи та спільноти; соціальні явища та процеси; соціальні практики; соціальні інститути; культура; <i>інформаційне суспільство</i>; соціальні структури та нерівності; соціальні зміни та впливи; соціальні проблеми та конфлікти в соціумі, як на національному, так і глобальному рівнях, <i>інформаційні технології, діджиталізація</i>. Методи, методики та технології: сучасні методи збору, обробки й аналізу соціологічної інформації, методики діагностики, експертизи та прогнозування, інформаційно-комунікативні технології. Інструменти й обладнання: інформаційні системи та програмні продукти, що застосовуються у професійній діяльності.
Орієнтація освітньої програми
Освітньо-професійна, прикладна.
Основний фокус освітньої програми
Загальна вища освіта за спеціальністю «Соціологія». Професійна підготовка в сфері діджитал аналізу динамічних змін соціальних процесів на мікро-, мезо- та макросоціальному рівнях. Ключові слова: соціологія, прикладна соціологія, технології соціологічних досліджень, стратегічне планування, методи збору соціологічної інформації, соціальні проекти, людський капітал, управління, інформаційне суспільство, інформаційні технології, діджиталізація.
Особливості програми
Програма ґрунтується на загальнонаукових засадах, сучасному вітчизняному і зарубіжному досвіді соціологічної діяльності і підготовки фахівців, орієнтує на компетенції, важливі в подальшій професійній діяльності.
4 – ПРИДАТНІСТЬ ВИПУСКНИКІВ ДО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ПОДАЛЬШОГО НАВЧАННЯ
Придатність до працевлаштування
Згідно з Національним класифікатором професій ДК 003:2010 фахівці, які здобули освіту за освітньо-професійною програмою «Діджитал соціологія», можуть обіймати такі первинні посади: 1232 Головний соціолог; 1232 Начальник лабораторії соціології та психофізіології праці; 1234 Начальник відділу (з реклами, зв'язків з громадськістю); 1237.2 Начальник лабораторії (науково-дослідної, дослідної та ін.); 1473 Менеджери (управителі) у сфері надання інформації; 1474 Менеджери (управителі) у сфері досліджень та розробок 1475.3 Менеджери (управителі) з дослідження ринку та вивчення суспільної думки 1477.1 Менеджери (управителі) з підбору, забезпечення та використання персоналу 2442.1 Наукові співробітники (археографія, археологія, географія, кримінологія, палеографія, соціологія)

2442.2 Соціолог 2442.2 Соціолог з ефективності покарання правопорушників 2442.2 Соціолог промисловий 2442.2 Соціолог-кримінолог 2447 Професіонали у сфері управління проектами та програмами.
Подальше навчання
Продовження навчання на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти – доктора філософії. Набуття додаткових кваліфікацій в системі освіти дорослих.
5 – ВИКЛАДАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ
Викладання та навчання
Підготовка магістрів в ДТЕУ – це інтелектуальна, творча діяльність, яка проводиться через систему передових науково-методичних і педагогічних заходів; здійснюється на засадах проблемно-орієнтованого підходу з використання сучасних освітніх технологій і методик; акцентована на індивідуальну взаємодію викладача і здобувача; передбачає збалансоване поєднання теоретичної і практичної підготовки; орієнтована на глибоке засвоєння здобувачем знань, вмінь і навичок, необхідних для ефективного здійснення професійної діяльності; має на меті формування усебічно розвинутої, гармонійної особистості та соціальної відповідальності. Серед основних методів навчання використовуються: участь у лекціях, практичних заняттях та консультаціях; участь у проблемно-орієнтованих заняттях, робота з наукометричними та іншими професійними базами даних; підготовка групових проєктів; проведення прикладних досліджень; підготовка наукових статей; проведення наукових досліджень та виступи на конференціях, круглих столах, комунікація із експертами галузі.
Оцінювання
Оцінювання результатів навчання студентів здійснюється відповідно до «Положення про оцінювання результатів навчання студентів та аспірантів у ДТЕУ» та передбачає проведення таких контрольних заходів: поточний та підсумковий контроль, атестація. Поточний контроль (тестування, захист проєктів, розв’язання ситуаційних завдань (кейсів), ділові ігри тощо) проводиться на практичному/лабораторному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Передбачає оцінювання теоретичної підготовки студентів під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань лабораторних/практичних робіт. Підсумковий контроль – контрольні заходи, що передбачають встановлення відповідності (вимірювання, оцінювання) здобутих особою результатів навчання вимогам освітньої програми у частині відповідного освітнього компонента, що здійснюється в університеті у формі заліку та екзамену. Результати навчання студентів у ДТЕУ оцінюються за 100- баловою шкалою, де: 60-100 балів – результати навчання, що дають студенту право здобути кредити ЄКТС; 0-59 балів – незадовільні результати навчання, що не дають студенту право здобути кредити ЄКТС.
6 – ПРОГРАМНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ
Інтегральна компетентність
Здатність розв’язувати складні задачі соціології дослідницького, <i>прикладного</i> та/або інноваційного характеру
Загальні компетентності (ЗК)
ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК02. Здатність працювати автономно. ЗК03. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК04. Здатність працювати в міжнародному контексті.
ЗК05. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт
ЗК06. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності
СК01. Здатність аналізувати соціальні явища і процеси.
СК02. Здатність виявляти, діагностувати та інтерпретувати соціальні проблеми українського суспільства та світової спільноти.
СК03. Здатність проектувати і виконувати соціологічні дослідження, розробляти й обґрунтовувати їхню методологію.
СК04. Здатність збирати та аналізувати емпіричні дані з використанням сучасних методів соціологічних досліджень.
СК05. Здатність обговорювати результати соціологічних досліджень та проектів українською та іноземною мовами.
СК06. Здатність дотримуватися у своїй діяльності норм професійної етики соціолога та керуватися загальнолюдськими цінностями.
СК07. Здатність розробляти та оцінювати соціальні проекти і програми. <i>Здійснювати їх ефективний менеджмент.</i>
СК08. Здатність співпрацювати з європейськими та євроатлантичними інституціями.
СК09. <i>Здатність оцінювати і враховувати економічні, соціальні та технологічні чинники, що впливають на сферу професійної діяльності¹.</i>
СК10. <i>Здатність критично осмислювати вплив цифрових технологій на суспільні зміни.</i>
СК11. <i>Здатність обирати та використовувати сучасний інструментарій менеджменту й відповідні знання у професійній діяльності.</i>
СК12. <i>Здатність до використання інформаційно-комунікаційних технологій, сучасних методів і моделей інформаційної безпеки</i>
7 – ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ
ПР01. Аналізувати соціальні явища і процеси, використовуючи емпіричні дані та сучасні концепції і теорії соціології.
ПР02. Здійснювати діагностику та інтерпретацію соціальних проблем українського суспільства та світової спільноти, причини їхнього виникнення та наслідки.
ПР03. Розробляти і реалізовувати соціальні та міждисциплінарні проекти з урахуванням соціальних, економічних, правових, екологічних та інших аспектів суспільного життя.
ПР04. Застосовувати наукові знання, соціологічні та статистичні методи, цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення для розв'язування складних задач соціології та суміжних галузей знань.
ПР05. Здійснювати пошук, аналізувати та оцінювати необхідну інформацію в науковій літературі, <i>базах</i> даних та інших джерелах.
ПР06. Вільно спілкуватись усно і письмово українською мовою та однією з іноземних мов при обговоренні професійних питань, досліджень та інновацій у сфері соціології та суміжних наук у тому числі в контексті співпраці з європейськими та євроатлантичними інституціями.
ПР07. Вирішувати етичні дилеми відповідно до норм професійної етики соціолога та загальнолюдських цінностей.
ПР08. Зрозуміло і недвозначно доносити знання, власні висновки та аргументацію з питань соціології та суміжних галузей знань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
ПР09. Планувати і виконувати наукові <i>та прикладні</i> дослідження у сфері соціології, аналізувати результати, обґрунтовувати висновки.

¹Курсивом наведені загальні, спеціальні (фахові, предметні) компетентності та програмні результати навчання, які відображають фокус освітньої програми

ПР10. Використовувати результати самостійного пошуку, аналізу та синтезу інформації з різних джерел для ефективного вирішення спеціалізованих задач професійної діяльності.

ПР11. Адаптуватися в умовах часткої зміни технологій професійної діяльності, прогнозувати кінцевий результат.

ПР12. Аналізувати, цілеспрямовано шукати і вибирати необхідні для вирішення професійних завдань інформаційно-довідникові ресурси і знання з урахуванням сучасних досягнень науки і техніки.

8 – РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ

Кадрове забезпечення

Повністю відповідає Ліцензійним вимогам провадження освітньої діяльності. Реалізацію освітньо-професійної програми «Діджитал соціологія» здійснюють науково-педагогічні працівники з науковим ступенем та/або вченим званням, які відповідають вимогам чинного законодавства України, мають достатній рівень наукової і професійної кваліфікації. До освітнього процесу також залучаються фахівці-практики, представники професійних об'єднань та іноземні партнери.

Всі науково-педагогічні працівники кожні п'ять років проходять стажування / підвищення кваліфікації.

Матеріально-технічне забезпечення

Повністю відповідає Ліцензійним вимогам провадження освітньої діяльності. Для зручності здобувачів вищої освіти функціонують корпоративна система дистанційного навчання та автоматизована система управління освітнім процесом «МІА: Освіта». Навчальні аудиторії оснащені сучасним демонстраційним обладнанням, існують спеціалізовані аудиторії (зала медіації). Загалом в університеті налічується 50 комп'ютерних кабінетів. У відкритому доступі існує сучасна зона коворкінгів «KNUTE HUB» та «PHYGITAL HUB» – простори для творчої інтелектуальної креативної роботи, поділені на робочі зони. Лекційні аудиторії оснащені сучасними широкоформатними LED дисплеями, а навчальні аудиторії та лабораторії – сучасною комп'ютерною технікою та спеціалізованими програмами для обробки соціологічних даних (SPSS). Функціонує сучасний бібліотечний комплекс SMART-бібліотека – відкритий простір, зонований для читання, проведення лекцій, майстер-класів, презентацій і зручної роботи відвідувачів з комп'ютерами, шоломами віртуальної реальності та власними гаджетами. Створенні всі умови для навчання осіб з інвалідністю. Наявна соціально-побутова інфраструктура ДТЕУ.

Інформаційне та навчально-методичне забезпечення

Для кожної освітньої програми в університеті розробляється Інформаційний пакет ЄКТС. Кожен студент через особистий кабінет АСУ «МІА: Освіта» може переглянути та сформувати власний індивідуальний план, переглянути навчальний план, здобуті бали за дисциплінами, розклад занять та комунікувати з учасниками освітнього процесу.

Програми, робочі програми, силабуси дисциплін та критерії оцінювання за освітніми компонентами розміщені на корпоративній платформі дистанційного навчання.

В електронному репозитарію університету розміщено повнотекстовий доступ до наукової та навчальної літератури ДТЕУ, рукописи кваліфікаційних робіт та дисертацій на здобуття наукових ступенів.

Для зручності здобувачів вищої освіти в університеті розроблений Каталог навчальних дисциплін, відповідно якого студенти мають право обирати вибіркові освітні компоненти.

Діюча система дистанційного навчання MOODLE та середовище MS Office 365 забезпечує самостійну та індивідуальну роботу здобувачів. Наявні загальні наукові та спеціальні джерела інформації, навчально-методична та монографічна література, інформаційні ресурси системи дистанційного навчання та мережі Інтернет.

9 – АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ

Національна кредитна мобільність

Національна кредитна мобільність здійснюється в межах укладених меморандумів та договорів про співпрацю між ДТЕУ та іншими закладами вищої освіти (науковими установами) України відповідно до законодавства.
<i>Міжнародна кредитна мобільність</i>
Міжнародна кредитна мобільність реалізується за рахунок укладання договорів про міжнародну академічну мобільність, у тому числі за програмами Еразмус+, про тривалі міжнародні проекти, що передбачають здобуття освіти за програмами, які реалізуються спільно з закордонними ЗВО тощо.
<i>Навчання іноземних здобувачів вищої освіти</i>
Здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства.

2. ПЕРЕЛІК КОМПОНЕНТ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ ТА ЇХ ЛОГІЧНА ПОСЛІДОВНІСТЬ

Код	Освітні компоненти програми	Кількість кредитів	Форма контролю
Обов'язкові компоненти ОП			
ОК1	Інноваційні методи соціогуманітарних досліджень (укр./англ.)	6	Екзамен
ОК2	Розвиток людського капіталу в інформаційному суспільстві	6	Екзамен
ОК3	Соціологія глобальних змін	6	Екзамен
ОК4	Кроскультурний менеджмент (укр./англ.)	6	Екзамен
ОК5	Прикладні соціологічні студії	6	Екзамен
ОК6	Кіберсоціологія	9	Екзамен
ОК7	Управління соціальними проектами в міжнародному середовищі	6	Екзамен
ОК8	Практична підготовка	9	Залік
ОК9	Підготовка кваліфікаційної роботи та захист	12	Захист
Загальний обсяг обов'язкових компонент		66	
Вибіркові компоненти ОП			
ВК1	Освітній компонент 1	6	Екзамен
ВК2	Освітній компонент 2	6	Екзамен
ВК3	Освітній компонент 3	6	Екзамен
ВК4	Освітній компонент 4	6	Екзамен
Загальний обсяг вибірових компонент		24	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		90	

Здобувачі вищої освіти обирають вибіркові навчальні дисципліни через особистий кабінет порталу «МІА: Освіта». Опис навчальних дисциплін та їх пререквізити представлені в Каталозі навчальних дисциплін ДТЕУ

3. ФОРМА АТЕСТАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Атестація здобувачів вищої освіти освітньо-професійної програми здійснюється у формі публічного захисту кваліфікаційної роботи.

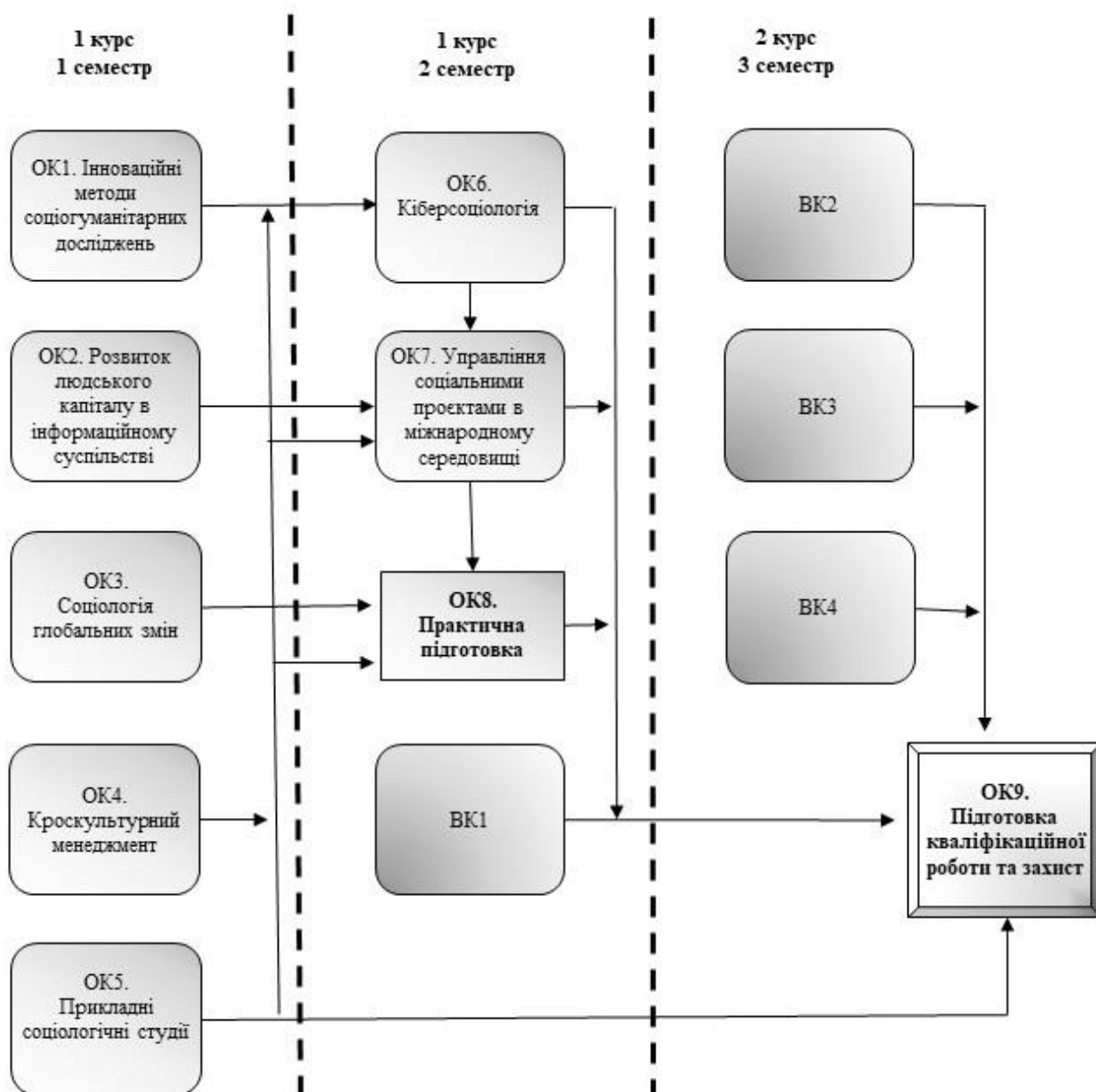
Кваліфікаційна робота має передбачати самостійне розв'язання складної задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері соціології.

У кваліфікаційній роботі не повинно бути академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Кваліфікаційна робота має бути оприлюднена на офіційному сайті закладу вищої освіти або його підрозділу, або у репозитарії закладу вищої освіти.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ВИБІРКОВИХ КОМПОНЕНТІВ

Код	Освітні компоненти	Кредити ЄКТС
ВК 1.	Гендерні студії	6
ВК 2.	Ділова іноземна мова	6
ВК 3.	Соціологічна компаративістика	6
ВК 4.	Воркшоп (Медіасоціологія / DIGITAL суспільство / Архітектоніка соціальних ігор)	6
ВК 5.	Воркшоп (Соціологія кризи / Соціологія війни / Колективна поведінка)	6
ВК 6.	Воркшоп (Візуальна соціологія / Соціологічний супровід виборчих кампаній / Теорія та практика ведення переговорів)	6

Структурно-логічна схема ОП

4. МАТРИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ ПРОГРАМНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ОБОВ'ЯЗКОВИМ КОМПОНЕНТАМ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Компоненти Компетентності	ОК1	ОК2	ОК3	ОК4	ОК5	ОК6	ОК7	ОК8	ОК9
ЗК01	x	x	x	x	x		x	x	x
ЗК02	x			x				x	x
ЗК03		x	x	x	x	x	x	x	x
ЗК04		x	x	x		x	x	x	x
ЗК05	x			x	x			x	x
ЗК06	x	x	x	x	x		x	x	x
СК01		x	x	x	x		x	x	x
СК02		x		x		x		x	x
СК03	x		x		x		x	x	x
СК04	x				x			x	x
СК05		x	x	x	x		x	x	x
СК06	x		x		x	x	x	x	x
СК07				x		x	x	x	x
СК08			x	x	x	x	x		x
СК09	x	x	x		x	x	x	x	x
СК10		x	x	x				x	x
СК11			x			x	x		x
СК12	x		x	x				x	x

5 МАТРИЦЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ (ПР) ВІДПОВІДНИМИ ОБОВ'ЯЗКОВИМИ КОМПОНЕНТАМИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Компоненти Програмні результати навчання	ОК1	ОК2	ОК3	ОК4	ОК5	ОК6	ОК7	ОК8	ОК9
ПР01	x	x	x	x	x	x		x	x
ПР02		x	x	x	x	x	x	x	x
ПР03		x	x	x		x	x	x	x
ПР04	x	x		x	x	x	x	x	x
ПР05	x				x	x		x	x
ПР06	x	x	x	x			x	x	x
ПР07			x		x			x	x
ПР08	x			x	x		x	x	x
ПР09	x				x			x	x
ПР10		x	x	x	x		x	x	x
ПР11	x				x	x		x	x
ПР12	x				x			x	x

4. Інформація про освітні компоненти (дисципліни)

4.1. Назва. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ СОЦІОГУМАНІТАРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026

Семестр. I

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Крохмаль Н. В., доцент, канд. філос. наук, доцент, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Визначати теоретичні засади соціогуманітарних досліджень, їх структуру та методи наукового пізнання, що використовуються при їх проведенні; організовувати соціогуманітарні дослідження, обирати відповідну методологію, методи та методики їх розробки, проведення, обробляти результати та готувати звіти; використовувати методи соціогуманітарних наук та цифрових технологій при проведенні соціогуманітарних досліджень; визначати етичний вимір соціогуманітарних досліджень та практично застосовувати етичні принципи до використання методології, методів, методик соціогуманітарних наук, а також цифрових технологій, штучного інтелекту і особистих даних у соціогуманітарних дослідженнях.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія»

Зміст. Загальнометодичні засади соціогуманітарного пізнання. Соціальне як об'єкт наукового пізнання. Загальнотеоретичні підходи та орієнтації соціальних наук: традиції та перспективи. Система теоретичних координат у соціальних науках. Макросоціологія. Мікосоціологія. Мультипарадигмальність соціології. Соціальна інформатика і соціологія: проблеми і перспективи взаємозв'язку. Теоретичні засади соціогуманітарних досліджень. Структура соціогуманітарного дослідження. Методи наукового пізнання у соціогуманітарних дослідженнях. Методи соціогуманітарних наук у соціогуманітарних дослідженнях. Цифрові технології у соціогуманітарних дослідженнях. Етичний вимір соціогуманітарних досліджень. Методологія освітніх досліджень.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси / засоби.

1. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Сучасні соціологічні теорії». Харків: Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», 2023. URL: <https://web.kpi.kharkov.ua/sp/wp-content/uploads/sites/95/2024/01/Kontent-lektsij-Suchasni-sotsiologichni-teoriyi.pdf>

2. Лях С. Р. Методологія соціогуманітарних досліджень: що потрібно знати вчителю історії: навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2023. 84 с.
3. Медвідь В. Ю., Данько Ю. І., Коблянська І. І. Методологія та організація наукових досліджень (у структурно-логічних схемах і таблицях): навч. посіб. Суми: СНАУ, 2020. 220 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних та нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій: лекції (тематичні, проблемні), практичні заняття (з використанням комп'ютерних технологій, спеціального програмного забезпечення із інтерактивною візуалізацією навчального матеріалу, пошуком та формуванням блоків інформації, аналізом результатів досліджень, використання онлайн технологій), самостійна робота.

Методи оцінювання.

- поточний контроль (опитування, перевірка самостійної роботи, тестовий контроль, дискусії, експрес-контроль, реферативне повідомлення, презентація, групові проекти, комплексне індивідуальне завдання, контрольні роботи);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

Назва 4.2. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026

Семестр. I.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Шуст Н. Б., професор, д. соц.наук, професор кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо глибинного розуміння теорій, концепцій, моделей, принципів управління людським капіталом та їх практичне застосування в професійній діяльності.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія», «Соціологія економіки та торгівлі», «Соціологія праці та зайнятості».

Зміст. Інформаційна економіка як передумова становлення діджитал суспільства. Безпековий вимір діджитал суспільства. Сутність людського капіталу. Основні фактори формування та використання людського капіталу. Концептуальні основи та методи управління людським капіталом. Система управління людським капіталом на рівні держави, регіону, підприємства. Індикатори розвитку людського капіталу. Оцінка

ефективності інвестицій в людській капітал. Розвиток людського капіталу як передумова конкурентоспроможної економіки. Досвід управління людським капіталом у світі. Альтернативні вектори розвитку управління людським капіталом.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Климанська Л., Савка В. Соціологія соціальних проблем: навч. пос. Львів: Львівська політехніка, 2021. 150 с.
2. Лукашевич М. П. Соціологія економіки: підручник. К.: Каравела, 2021. 283 с.
3. Петришин Г. Р. Фундаментальна та прикладна соціологія: навчальний посібник. Тернопіль: Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2021. 260 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання із використанням сучасних технологій: лекції (тематична; проблемна); практична підготовка (воркшопи).

Методи оцінювання:

- поточний контроль (презентація, дискусія, творчі завдання, індивідуальні та групові проекти, експрес-контроль, тести);
- підсумковий контроль (екзамен письмовий).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.3. Назва. СОЦІОЛОГІЯ ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026.

Семестр. I

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Шуст Н. Б., професор, д. соц. наук, професор кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок аналізу основних напрямів вирішення глобальних проблем людства; класифікації глобальних проблем людства за походженням, гостротою прояву у різних регіонах світу; аналізу проблеми найменш розвинутих країн; регіонів світу відповідно до гостроти геоекологічної ситуації; розуміння стихійних природних та техногенних аварій та катастроф; розрізняти глобальні, регіональні та локальні глобальні проблеми; аналізувати вплив господарської діяльності людини на природні умови та природні ресурси; нових світових захворювань; посилення взаємозв'язків між країнами у всіх сферах життя у

XXI ст.; проявів екологічної дестабілізації світу; техногенних катастроф та міжнародного тероризму; транснаціональних корпорацій.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія», «Історія соціологічної думки», «Методологія та організація соціологічних досліджень».

Зміст. Розкриття найсучасніших науково-теоретичних соціологічних знань щодо глобального бачення сучасних економічних, політичних і соціокультурних проблем; вплив процесу глобалізації на культурний і духовний клімат епохи. Процеси глобалізації як історичного процесу, глобальні проблеми світу за територіальним принципом; різницю в рівнях та темпах вирішення глобальних проблем по регіонах світу; сучасні загрози світовій безпеці; проекти шляхів розв'язання глобальних проблем людства; взаємозв'язки глобальних проблем людства.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Глобальні проблеми сучасності: підручник / [кол. авт.]; за ред. В. С. Бакірова (голова), А. П. Голікова, О. А. Довгаль, В. А. Пересадько, В. І. Сідорова. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2020. 632 с.
2. Комунікація і культура в глобальному світі: навч посіб. / Є. Бистрицький, С. Пролєєв, Р. Зимовець. Київ: Дух і Літера, 2020. 416 с.
3. Лукашевич М. П. Соціологія економіки: підручник. К.: Каравела, 2021. 283 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання із використанням сучасних технологій: лекції тематичні; семінарські заняття; творчі завдання; дискусії.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (тестування усне/письмове, опитування, розв'язання соціологічних задач);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.4. Назва. КРОСКУЛЬТУРНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026.

Семестр. I

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Деєва Н. Е., професор, д. екон. наук, професор кафедри менеджменту; Кандагура К. С., доцент., канд. держ. упр., доцент кафедри менеджменту.

Результати навчання. Формування у майбутніх фахівців комплексу

теоретичних знань і практичних навичок щодо підвищення ефективності управління шляхом врахування і використання національно-культурних особливостей поведінки співробітників і партнерів, а також особливостей країн, у яких здійснюється їхній бізнес; ознайомлення з особливостями ділових культур країн світу, типології культур і формування умінь кроскультурної взаємодії для створення командної ділової культури; подолання кроскультурних й етнічних протиріч на всіх етапах і на всіх рівнях роботи із колегами, клієнтами, постачальниками тощо; підсилення адаптивних механізмів інтегрування в міжкультурне середовище; розвитку особистого професійного досвіду за рахунок його збагачення елементами інших професійних культур.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія управління», «Соціологія організації».

Зміст. Культура у міжнародних ділових відносинах. Поняття культури. Класифікація моделей культур. Визначення та предмет кроскультурного менеджменту. Історія виникнення кроскультурного менеджменту. Методи дослідження. Симптоми та причини кроскультурного шоку. Фази та подолання кроскультурного шоку. Цінності, поведінка, ставлення: міжкультурна розмаїтість. Проблеми міжкультурного спілкування. Розуміння повідомлень у різних культурах. Культурні розбіжності в стилі управління. Культурні параметри виробничих відносин. Вплив національної культури на організаційні відносини. Культурні параметри організаційної поведінки. Культурні архетипи організацій. Стратегії розпізнавання культури організації. Стратегії управління культурним різноманіттям. Теорії мотивації та їх кроскультурний аспект. Ставлення до роботи в різних культурах. Теорія мотивації в багатокультурному середовищі.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Ботвина Н. В. Міжнародні культурні традиції: мова та етика ділового спілкування : навч. посіб. Київ : АртЕк, 2020. 192 с.
2. Mahadevan Jasmin. Cross-Cultural Management: A Contemporary Approach. Textbook. SAGE Publications Ltd, 2023. 456 p.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних та інноваційних методів викладання: лекції (оглядова, тематична, проблемна); практичні заняття з розв'язанням ситуаційних завдань, аналізом конкретних ситуацій, вирішенням практичних завдань, елементи електронного навчання (Blended Learning), в якому використовуються аудіо та відео, інтерактивні елементи, он-лайн консультування тощо.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (презентація індивідуальних або групових проєктів; перевірка вирішення ситуаційних вправ, творчих ситуаційних задач; перевірка тестових завдань на сайті відділу дистанційного навчання; опитування за результатами лекційних та практичних занять; бліц-тестування; навчальний тренінг);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.5. Назва. ПРИКЛАДНІ СОЦІОЛОГІЧНІ СТУДІЇ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026.

Семестр. I.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Клименко О. Ю., професор, д. соц. наук, ст. наук. співробітник відділу соціальної експертизи Інституту соціології НАН України; Горпинич О. В., доцент, кад. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок аналізу специфіки порівняльних та панельних досліджень як важливих видів емпіричних соціологічних досліджень; використання методологічних особливостей порівняльних та панельних досліджень у соціальних науках, специфіки їх дизайну та проведення; аналізу даних в панельних соціальних дослідженнях.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія», «Методологія соціологічного дослідження».

Зміст. Соціологічна інформація. Методологічні принципи аналізу соціологічних даних. Методи збору даних. Якісні та кількісні методи аналізу даних. Методологія прикладних соціальних досліджень. Інструментарій соціологічного дослідження. Математичні методи аналізу соціологічних даних. Моніторингові дослідження соціальних проблем. Обробка і інтерпретація даних. Підходи до аналізу нечислових даних у соціології. Асоціативні методики в емпіричних соціологічних дослідженнях. Презентація емпіричної частини магістерських кваліфікаційних робіт.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Паянок Т. М., Задорожня Т. М. Статистичний аналіз даних : навчальний посібник. Ірпінь : Університет державної фіскальної служби України, 2020. 312 с.

2. Сальнікова С. Вибірка у соціологічному дослідженні: підручник. Луцьк: ВежаДрук, 2021. 252 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.6. Назва. КІБЕРСОЦІОЛОГІЯ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026

Семестр. I

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Токар В. В., професор, д. екон. наук, професор кафедри інженерії програмного забезпечення та кібербезпеки.

Результати навчання. Формування знань і навичок глибинного розуміння соціальної динаміки мережі Інтернет та інших цифрових технологій, вміти розпізнавати різні види віртуальні спільнот, здатність до аналізу та формування перспектив розвитку таких спільнот, їх вплив на реальний світ.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія».

Зміст. Відмінність ролей у віртуальному та реальному світах. Лінкеджі між віртуальним та реальним світом. Вплив віртуального світу на реальний. Деструктивні культи. Задачі, типологія та установки спільнот у віртуальному світі. Віртуальні ідентичності. Соціальні медіа. Онлайн-активізм. Віртуальні злочини як соціальне явище. Кіберзлочинність та кібергігієна як засіб протидії. Конфіденційність і спостереження в Інтернеті. Цифрова нерівність. Комплексна основа розуміння соціальних і культурних наслідків цифрових технологій та їх впливу на суспільство.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси / засоби.

1. van Dijk J. A. G. M. *The Network Society*. 4th ed. Textbook. London: SAGE Publications; 2020. 384 p.
2. Жураковский Б. Ю. Комп'ютерні мережі. Частина 1. Навчальний посібник К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. 336 с.

3. Жураковський Б. Ю. Системи доступу. Навчальний посібник. К.: Державний університет телекомунікацій. 2020 58 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання із використанням сучасних технологій: лекції (тематична; проблемна); лабораторні заняття.

Методи оцінювання.

- поточний контроль (опитування, тестування, контрольні роботи);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.7. Назва. УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ПРОЄКТАМИ В МІЖНАРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Тип. Обов'язкова.

Рік навчання. 2025/2026.

Семестр. II.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Крохмаль Н. В., канд. філос. наук, доцент, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Визначати теоретичні засади соціального проєктування, методологічної культури проєктної діяльності; управляти соціальними проєктами в українському суспільстві та міжнародній сфері, зокрема в сфері планування, визначення цільової групи, залучення людських, фінансових, інформаційних та інших ресурсів, експертів, волонтерів та партнерів; визначати особливості управління фінансовими ресурсами соціальних проєктів, зокрема в сфері залучення внутрішніх та зовнішніх джерел фінансування, бюджетування та звітності; використовувати методологію, методики та організацію соціологічних досліджень при розробці та впровадженні соціальних проєктів; оцінювати соціальні проєкти, провести моніторинг, експертизу проєкту та прогнозувати наслідки.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Інноваційні методи соціогуманітарних досліджень», «Розвиток людського капіталу в інформаційному суспільстві».

Зміст. Теоретичні засади соціального проєктування. Міжнародне середовище для реалізації соціального проєкту. Система міжнародних організацій, що здійснюють фінансування у сфері соціального проєктування. Система вітчизняних організацій, що здійснюють фінансування у сфері соціального проєктування. Практика управління міжнародними соціальними проєктами в Україні. Життєвий цикл

соціального проєкту. Підготовчий та концептуальні етапи соціального проєкту; Проєктна група. Управління соціальним проєктом. Організаційний план соціального проєкту. Фінансування соціальних проєктів у міжнародному середовищі. Описовий соціального проєкту. Оформлення соціального проєкту. Оцінка соціального проєкту; Моніторинг соціальних проєктів. Соціальне прогнозування в управлінні соціальними проєктами в міжнародному середовищі. Соціальна експертиза в управлінні соціальними проєктами в міжнародному середовищі.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Блага Н. В. Управління проєктами : навч. посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 152 с.
2. Бутченко Т. І. Соціальне проєктування : навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Соціальна робота» освітньо-професійної програми «Соціальна робота». Запоріжжя: ЗНУ, 2020. 107 с.
3. Жиленко Р. В. Соціальне прогнозування і проєктування: навчально-методичний посібник для студентів першого бакалаврського рівня закладів вищої освіти, що навчаються за спеціальністю 231 Соціальна робота. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2021. 56 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання.

Поєднання традиційних та нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій: лекції (тематичні, проблемні), практичні заняття (з використанням комп'ютерних технологій, спеціального програмного забезпечення із інтерактивною візуалізацією навчального матеріалу, пошуком та формуванням блоків інформації, метод проєктів, використання онлайн технологій, пояснювально-ілюстративний, проблемно-пошуковий, комунікативний методи; методи інтерактивного навчання: презентація, дискусія, моделювання ситуацій), самостійна робота.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, перевірка самостійної роботи, тестовий контроль, дискусії, експрес-контроль, реферативне повідомлення, презентація, групові проєкти, комплексне індивідуальне завдання);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.8. Назва. ГЕНДЕРНІ СТУДІЇ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026, 2026/2027

Семестр. II-III

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Гончарова Ю. А., доцент, канд. юрид. наук., доцент кафедри міжнародного, цивільного та комерційного права, декан факультету міжнародної торгівлі та права.

Результати навчання. Ознайомлення з різними теоретичними течіями походження та розвитку фемінізму; отримання навичок інтерпретувати соціальні явища та процеси, враховуючи гендерну складову; набуття умінь критично оцінювати вплив нових гендерно-обумовлених соціальних рухів на економічні, політичні та соціальні процеси; ознайомлення з соціальним конструюванням поняття «гендер».

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія».

Зміст. Жіночі студії, чоловічі студії, квір-теорія. Фемінізм – історія суспільного руху та множинність течій. Поняття гендеру. Гендер як перформативна категорія. «Конструювання гендеру» в соціальних взаємодіях. Гендер і сімейне життя. Гендерна економіка – жінки та чоловіки на ринку праці. Гендерна політика. Гендер і право. Гендерно чутлива мова. Образи фемінності та маскулінності в мас-медіа. Гендер у спорті. Гендер у науці. Гендер у політиці.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси / засоби.

1. Cynical Theories: How Activist Scholarship Made Everything about Race, Gender, and Identity – and Why This Harms Everybody. Helen Pluckrose, James Lindsay: Textbook. Pitchstone Publishing, 2020. 352 p.
2. Марценюк Т. Гендерна рівність та недискримінація на практиці: навч. посібник. Київ : КОМОРА, 2021. 176 с.
3. Гендерна рівність та права жінок. Навчальний курс: Практично-методичний посібник викладача. Київ, 2020. 186 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання.

Лекції, практичні заняття (презентація/ дискусія/ моделювання ситуацій/ практичні вправи), групові проекти, есе.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (усне/ письмове опитування, тестування тощо);
- підсумковий: екзамен письмовий.

Мова навчання та викладання. Українська

4.9. Назва. ДІЛОВА ІНОЗЕМНА МОВА

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026, 2026/2027

Семестр. II-III

Лектор, науковий ступінь, посада. Охріменко О. В., канд. філол. наук, старший викладач кафедри сучасних європейських мов.

Результати навчання. Дисципліна «Ділова іноземна мова» забезпечує оволодіння студентами загальними та фаховими компетентностями і досягнення ними програмних результатів навчання за відповідною освітньо-професійною програмою: здійснювати пошук, аналізувати та оцінювати необхідну інформацію в науковій літературі, базах даних та інших джерелах, вільно спілкуватись усно і письмово українською мовою та однією з іноземних мов при обговоренні професійних питань, досліджень та інновацій у сфері соціології та суміжних наук у тому числі в контексті співпраці з європейськими та євроатлантичними інституціями, зрозуміло і недвозначно доносити знання, власні висновки та аргументацію з питань соціології та суміжних галузей знань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Іноземна мова за професійним спрямуванням (англійська)».

Зміст. Дисципліна "Ділова іноземна мова" для магістрів ОП "Діджитал соціологія" зосереджена на вдосконаленні мовних навичок у професійному та діловому контексті. Основна мета – підготувати випускників до ефективної комунікації у сфері соціології на міжнародному рівні, включаючи уміння вести ділову кореспонденцію, участь у наукових дискусіях, конференціях, семінарах, підготовка та проведення презентацій; ведення телефонних розмов, переговорів, вивчення соціокультурних аспектів ділового спілкування (етикет ділового спілкування в англійськомовних країнах, особливості ведення переговорів з представниками інших культур тощо).

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Гончар К. Л., Тригуб Г. В., & Хникіна О. О. English for Business Communication (Ділова комунікація англійською мовою): Навчально-методичний посібник. Луцьк: Вежа-Друк, 2022. 253 с.
2. Chan M. English for Business Communication (1st ed.). Routledge, 2020. 246 p.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Практичні заняття, самостійна робота. Інтерактивні методи та технології викладання, комп'ютерне тестування.

Методи оцінювання.

- поточний контроль (опитування, тестування, контрольні роботи);

– підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Англійська.

4.10. Назва. СОЦІОЛОГІЧНА КОМПАРАТИВІСТИКА

Тип. За вибором.

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027.

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Горпинич О. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок про поле теоретичних і практичних порівняльних соціологічних досліджень у сучасних суспільствах із поглибленням розуміння сучасних дискусій про сутність, напрямки та перспективи соціальних змін, як на пострадянському просторі, так і в глобальній світовій системі; порівняння процесів інституціоналізації громадянських суспільств та громадянських практик у різних країнах; розробки і проведення соціологічних досліджень соціальних змін; аналізу сучасних тенденцій соціального розвитку в Україні та інших країнах.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія», «Програмування соціологічних досліджень», «Методи збору соціологічної інформації».

Зміст. У сучасному світі дедалі більшого значення при вивченні соціальних процесів і явищ набувають порівняльні (компаративні) дослідження. Порівняльні дослідження можливі і досить поширені в рамках однієї країни, але набувають поширення і міжнародні (міждержавні) дослідження, які також є одним із різновидів порівняльних досліджень. Це обумовлено проблемами глобалізації, взаємопроникненням культур, що розвиваються шляхом міжнародного співробітництва, динамікою соціального життя, потребою соціологів отримувати і порівнювати інформацію про ідентичні соціальні процеси і соціальні зрушення у різних соціальних прошарках і групах, регіонах, товариствах, громадах, країнах тощо. По суті соціологія повинна і має бути порівняльною. І це впливало, в першу чергу, з розуміння соціології її засновників та класиків.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Лях С. Р. Методологія соціогуманітарних досліджень: що потрібно знати вчителю історії : навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2023. 84 с.
2. Туленков М. В. Теорія систем і системний аналіз у соціології: підручник. Київ: Каравела, 2020. 596 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.11. Назва. МЕДІАСОЦІОЛОГІЯ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Горпинич О. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо дослідження медіа; використання основних компонентів різноманітних методів дослідження текстів; знання щодо доцільності використання якісної чи кількісної стратегії в дослідженні медіа; використання методів та форм соціальних технологій для прогнозування та аналізу тенденцій суспільного розвитку залежно від суб'єктів соціальної взаємодії; аналізу медіапланування.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія», «Соціологія масових комунікацій», «Методологія соціологічних досліджень».

Зміст. Медіа світ сучасності досить різноплановий і навіть складно сказати ми маємо окремі паралельні світи: медіа і соціального чи все- таки «симбіоз», чи один плавно переходить в інший. Така активізація медіа простору його впливу на свідомість індивідів потребує і відповідного інструментарію дослідження, щоб розуміти ризики, та ті смислові посилення які в ньому транслюються та їх наслідки. Це потребує знання як технологій так і розуміння доцільності їх використання.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Jemielniak D. Socjologia Internetu. Warszawa: SCHOLAR, 2021. 232 pp.
2. Інформаційна війна: соціально-онтологічний та мілітарний аспекти: монографія / Р. В. Гула, О. П. Дзьобань, І. Г. Передерій, О. О. Павліченко, Г. О. Філь. К. : Каравела, 2020. 288 с.

3. Соціологія громадської думки та мас-медіа: Комплекс навчально-методичного забезпечення дисципліни [Електронний ресурс] : навч. посіб. для бакалаврів за спеціальністю 054 «Соціологія» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад.: Єнін М. Н., Северинчик О. П. – Електронні текстові дані. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 81 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.12. Назва. DIGITAL СУСПІЛЬСТВО

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Горпинич О. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок аналізу тенденцій зміни соціальної, економічної та політичної структури суспільства; використання методів протидії маніпуляції і впливу на масову свідомість в умовах інформаційного суспільства; застосування засобів вирішення соціальних і етичних проблем інформаційного суспільства.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія», «Кіберсоціологія».

Зміст. Інформація та знання стають одним із стратегічних ресурсів держави, масштаби використання якого стали порівняні з використанням традиційних ресурсів, а доступ до них – одним з основних факторів соціально-економічного розвитку. Постійно підсилюється роль цього чинника як засобу прискорення темпів глобальної інтеграції в економіці та інструменту впливу на масову свідомість, культуру і міжнародні відносини, що дозволяє говорити про появу об'єктивних передумов для руху до так званого «глобального інформаційного суспільства». Метою викладання навчальної дисципліни є ознайомлення студентів з сутністю інформаційного суспільства, його змістом і актуальними проблемами розвитку. Основними завданнями вивчення дисципліни є розкриття

потенціалу розвитку інформаційного суспільства, проблем його формування, а також мети, типів, основних складових політики держави і міжнародного співробітництва в цій сфері; з'ясування особливостей формування та цілей глобальної і європейської стратегії розвитку інформаційного суспільства, а також напрямків міжнародного співробітництва Європейського Союзу в цій сфері; встановлення основних суб'єктів політики, стратегічних цілей, завдань та механізмів імплементації політики розвитку інформаційного суспільства в країнах Європи, Південно-Східної Азії та Північної Америки; визначення особливостей формування та імперативів розвитку політичної стратегії України щодо інформаційного суспільства, а також напрямків міжнародного співробітництва з Європейським Союзом у цій сфері.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Горпинич О. В., Москаленко Л. М. Соціологія Інтернету: навчальний посібник. Київ: Державний університет телекомунікацій, 2021. 180 с.
2. Дайсон Естер. Життя за доби Інтернету: монографія / Естер Дайсон; [переклад з англ. Петро Тарашук]. К.: Видавничий дім «Альтернативи», 2022. 344 с.
3. Штанько В. І., Жидкова О. О., Турута О. В. Інформаційне суспільство: соціально-філософські проблеми становлення: Навч. посібник. Харків: ХНУРЕ, 2020. 176 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.13. Назва. АРХІТЕКТОНІКА СОЦІАЛЬНИХ ІГОР

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Горпинич О. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо предмету та базових категорій теорії ігор, основних положень теорії інформації та

комунікацій, типів, функцій та видів ігор, методів дослідження комунікацій; аналізу конкретного об'єкту гри; моделювання процесу діяльності працівників і спеціалістів підприємств і організацій з опрацювання управлінських рішень, розподілу ролей між учасниками гри, ролевих цілей при опрацюванні рішень; впорядкування взаємодії учасників, що виконують ту чи іншу роль.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Філософія», «Загальна соціологічна теорія».

Зміст. Соціальна гра – це метод навчання вибору послідовних, оптимальних рішень в умовах, що імітують реальну практику. Тобто це - впорядкована колективна діяльність, направлена на навчання, виховання і розвиток студентів з використанням моделей, імітації, імпровізації, аналізу ситуацій. Головним напрямком архітекtonіки гри є взаємодія між учасниками. У грі ситуації вивчаються студентами в динаміці: прийняте рішення впливає на об'єкт, змінює його стан, відомі наслідки прийнятого рішення (нова ситуація) і є послідовний ланцюжок рішень. Крім того, гра визначає розуміння моделі дій спеціаліста в даній ситуації. Беручи участь у іграх, студенти набувають не тільки професійних, але і ділових навиків: уміння адаптуватись у групі, розуміти цілі та інтереси інших учасників гри, приймати самостійні та групові рішення.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Архітекtonіка ноосферизації освіти: колект. навч. посіб. Одеса: ВМВ, 2022. 195 с.
2. Шестакова К. Ю. Соціальне проектування: підготовка та евалюація проєкту: навч. посібник. Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2021. 184 с.
3. Горпинич О. В. Архітекtonіка соціальних ігор: навчальний посібник. Київ: Державний університет телекомунікацій, 2021. 140 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.14. Назва СОЦІОЛОГІЯ КРИЗИ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Єнін М. Н., доцент, канд. соц. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо теоретико-методологічних засад дослідження кризового суспільства, соціальної напруженості як його атрибутивної характеристики; ключових чинників соціальної напруженості, її відтворення у масовій свідомості та звязку із протесним потенціалом суспільства.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія».

Зміст. Соціальна криза: сутність та стратегії вирішення. Методологія дослідження кризового суспільства. Українське суспільство на перетині інституційних криз. Теоретичні підходи до аналізу феномену соціальної напруженості. Соціальна напруженість кризового суспільства. Соціальна напруженість як характеристика стану масової свідомості. Соціальна напруженість як протестний потенціал.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Соціологія. Основи загальної, спеціальних та галузевих теорій. Підручник. Затверджено МОН України. Лукашевич М. П., Туленков М. В., Яковенко Ю. І. Виробник: Каравела. 2024. 544 с.
2. Волович В., Горlach М., Жилєнкова І., Кремень В. Соціологія. Підручник. Видавництво : Центр учбової літератури. 2021. 808 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.15. Назва СОЦІОЛОГІЯ ВІЙНИ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Єнін М. Н., доцент, канд. соц. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо основних понять, проблем та теорій, що існують в предметному полі соціології війни, вивчення політичних й наукових дискурсів, а також мобілізаційних практик феномену війни, особливостей традиційних та сучасних війн (конфліктів низької інтенсивності, мережових війн, проксі війн, когнітивних війн, технологій керованого хаосу, гібридних війн тощо).

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія».

Зміст. Соціологічні підходи до вивчення війни: цивілізаційний, економосентричний, соціобіологічний, організаційний. Особливості сучасної війни. Конфлікти низької інтенсивності. Мережева війна. Теорія керованого хаосу. Проксі війни. Гібридна війна. Інституційний ландшафт воєнного стану. Соціально-екологічні ризики війни. Ризики поширення соціально небезпечних хвороб в умовах війни.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Соціологія. Основи загальної, спеціальних та галузевих теорій. Підручник. Затверджено МОН України. Лукашевич М. П., Туленков М. В., Яковенко Ю. І. Виробник: Каравела. 2024. 544 с.
2. Волович В., Горлач М., Жиленкова І., Кремень В. Соціологія. Підручник. Видавництво : Центр учбової літератури. 2021. 808 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання з використанням сучасних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.16. Назва КОЛЕКТИВНА ПОВЕДІНКА

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Єнін М. Н., доцент, канд. соц. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо основних понять, проблем та теорій, пов'язаних з вивченням колективної поведінки, зокрема,

її найбільш поширених форм: натовпів, мас, громадськості; аналізу особливостей колективної поведінки в умовах соціальних криз та війни; використання отриманих в рамках даної дисципліни знань і навичок у професійній діяльності.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Соціологія».

Зміст. Колективна поведінка як різновид соціальної дії. Поведінка натовпів. Масова поведінка. Громадськість як суб'єкт колективної поведінки. Масова свідомість та громадська думка. Колективна поведінка в умовах кризи та війни: вимушена міграція та формування нових соціальних спільнот (ВПО та біженці). Підприємницька поведінка та зайнятість: стратегії адаптації під час воєнного стану. Соціальна мімікрія як колективна поведінка. Освіта як соціальний інститут виклики воєнного часу. Адаптаційні опції, психологічне благополуччя, довіра в надзвичайних умовах.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Соціологія. Основи загальної, спеціальних та галузевих теорій. Підручник. Затверджено МОН України. Лукашевич М. П., Туленков М. В., Яковенко Ю. І. Виробник: Каравела. 2024. 544 с.
2. Волович В., Горлач М., Жиленкова І., Кремень В. Соціологія. Підручник. Видавництво : Центр учбової літератури. 2021. 808 с.
3. Єнін М. Н., Северинчик О.П. Соціологія громадської думки та мас-медіа: навч. посіб. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 81 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій: лекції (оглядові / тематичні); семінарські / практичні заняття.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (опитування, комп'ютерне тестування, експрес-контроль, комплексна контрольна робота);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.17. ВІЗУАЛЬНА СОЦІОЛОГІЯ

Тип. За вибором.

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. I-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Крохмаль Н. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології

Результати навчання. Формування знань і навичок вивчення соціального світу за допомогою візуальних засобів створення та аналізу інформації; формування візуальної уяви та візуальної компетенції.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни: «Інноваційні методи соціогуманітарних досліджень», «Соціологія глобальних змін».

Зміст. Теоретичні основи візуальної соціології. Становлення і розвиток візуальної соціології. Місце візуальної соціології в соціологічному дискурсі.

Візуальні методи аналізу інформації. Візуальні інструменти. Фотографія – предмет, метод та інструмент візуальної соціології. Інструменти візуальної соціології (кінематографічна техніка, відеотехніка, Інтернет контент). Соціологічні методи аналізу віртуальної інформації. Візуалізація та репрезентація суспільства, соціальних інститутів, соціальних структур, соціальних спільнот, соціальних груп, індивіда. Технології візуалізації. Конструювання візуальних образів.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси / засоби:

1. Гоблик В. В., Щербан Т. Д. Прикладна соціологія: логістика і методи дослідження: навчальний посібник. Мукачево: РВВ МДУ, 2021. 108 с.
2. Як досліджувати публічні простори в Україні: напрями і методи. Практичний посібник / Кушніренко О., Петренко-Лисак А., Шутюк О. К.: ВАДЕКС, 2020. 38 с.
3. Harper Douglas. Visual Sociology. 2nd Edition. Textbook. Routledge, 2023. 328 p.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання.

Поєднання традиційних і нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій:

- лекції (проблемні, тематичні, оглядові, лекції-дискусії, лекції-конференції, лекції-візуалізації, лекції із заздалегідь запланованими помилками);
- практичні заняття (моделювання комунікативних ситуацій, тренінги, презентації, дискусії, робота в малих групах, тестування, кейс-стаді).

Методи оцінювання.

- поточний контроль (тестування, усне/письмове опитування, комплексна контрольна робота, оцінка доповідей студентів тощо);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.18. Назва. СОЦІОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ВИБОРЧИХ КАМПАНІЙ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Крохмаль Н. В., доцент, канд. філос. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології

Результати навчання. Формування знань і навичок щодо фундаментальних знань щодо механізмів здійснення виборчих кампаній та їх впливу на інші сфери суспільного життя.

Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Загальна соціологічна теорія», «Політологія», «Методологія та організація соціологічних досліджень».

Зміст. Соціологія у структурі виборчої кампанії. Організація та проведення соціологічного супроводу виборчого процесу. Методологія соціологічного дослідження виборчого процесу. Виборець як об'єкт соціологічного дослідження виборчої кампанії. Виборча кампанія та засоби масової інформації у фокусі соціології. Соціологічні кейси виборчих кампаній.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Волович В., Горлач М., Жиленкова І., Кремень В. Соціологія. Підручник. К: Центр учбової літератури, 2021. 808 с.
2. Зубченко О. В. Електоральна соціологія. Навч. посібник. К.: Ліра-К., 2023. 422 с.
3. Савка В., Климанська Л. Соціологія соціальних проблем. Навч. посіб. Львів: Львівська політехніка, 2021. 392 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання класичних та інноваційних методів викладання із використанням сучасних технологій: лекції тематичні; семінарські заняття; творчі завдання; дискусії.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (тестування усне/письмове, опитування, розв'язання соціологічних задач);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська.

4.19. Назва. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ВЕДЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ

Тип. За вибором

Рік навчання. 2025/2026; 2026/2027

Семестр. II-III.

Лектор, вчене звання, науковий ступінь, посада. Міщенко А. М., канд. політ. наук, доцент кафедри філософії, соціології та політології.

Результати навчання. Формування знань і навичок проведення переговорів та основних протокольних складових переговорного процесу; аналізувати перебіг переговорного процесу та прийняття рішень при переговорах в екстремальних умовах.

Зміст. Значення конфліктології в сучасному суспільстві. Сучасні теорії конфлікту. Конфлікт як соціальне явище. Теорія переговорів. Переговорний процес та його основні характеристики. Стратегія та тактика переговорів. Посередництво в конфлікті та переговорному процесі. Проблеми формування переговорної культури.

Рекомендовані джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Мистецтво ведення переговорів: навчальний посібник/ Укладачі: А. Є. Адамович, О. М. Максимець, ТДАТУ. Мелітополь: ФОП Однорог Т. В., 2021. 264 с.
2. Петрінко В. С. Конфліктологія. Навчальний посібник. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2020. 360 с.
3. Яхно Т. П., Куревіна І. О. Конфліктологія та теорія переговорів: навч. посіб. для студентів ВНЗ / Т. П. Яхно, І. О. Куревіна; Вищий навч. закл. Укоопспілки «Львівська комерційна академія». Київ: Центр учбової літератури, 2021. 168 с.

Заплановані навчальні заходи та методи викладання.

Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання з використанням інноваційних технологій: проблемні лекції, семінарські заняття з використанням інтерактивних технологій, самостійна робота студентів.

Методи та оцінювання:

- поточний контроль (опитування, письмові контрольні роботи);
- підсумковий контроль (екзамен).

Мова навчання та викладання. Українська

ЗМІСТ

Вступ

1. Загальна інформація про університет

- 1.1. Назва та адреса
- 1.2. Опис закладу (тип і статус)
- 1.3. Адміністрація університету
- 1.4. Академічний календар
- 1.5. Перелік освітніх програм
- 1.6. Вимоги щодо умов прийому, у тому числі мовна політика та процедури реєстрації
- 1.7. Кредитна мобільність та попереднє навчання (неформальне та інформальне)
- 1.8. Політика розподілу кредитів ЄКТС (інституційна кредитна рамка)
- 1.9. Механізми академічного управління

2. Загальна інформація для студентів

- 2.1. Відділ обліку студентів
- 2.2. Умови проживання
- 2.3. Харчування
- 2.4. Вартість проживання
- 2.5. Фінансова підтримка для студентів
 - 2.5.1. Стипендіальне забезпечення студентів
 - 2.5.2. Пільгова оплата за проживання у гуртожитках
 - 2.5.3. Фінансове забезпечення студентів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування
- 2.6. Медичні послуги

2.7. Умови для студентів з обмеженими можливостями та особливими потребами

2.8. Навчальне обладнання

2.9. Бібліотека

2.10. Організація мобільності студентів за освітніми програмами

2.11. Заклади вищої освіти-партнери університету

2.12. Програми англійською мовою викладання

2.13. Мовні курси

2.14. Можливості для практичної підготовки

2.15. Дуальна форма освіти

2.16. Умови для творчого розвитку, занять спортом і відпочинку

2.17. Студентські організації

3. Освітня програма

4. Інформація про освітні компоненти (дисципліни)